

overkommelig for Statskassen, hvis man da gaar ud fra, at vi komme ind i nogenlunde ordnede Udgiftsforhold, og hvis ikke Regeringen provisorisk, f. Eks. til Militærforanstaltninger, hvad man meget vel kan vente sig af den højtærede Indenrigsminister og hans Kolleger, vil udkaste Millioner, saaledes som det tidligere er sket. Hvis der skulde indtræde en Forandring i den Henseende, hvis man kunde vente sig, at Regeringen vilde overholde Folketingets Budget — det Budget, som vi vedtog ved 2den Behandling af Finansloven, viste jo endog saa et Overskud af $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr., saa der er da noget at tage af — hvis man altsaa kunde vente det fra den højtærede Regerings Side, er det mig ikke klart, hvorledes noget Medlem her i Salen kan paastaa, at der ikke skulde være Penge nok til Jærnbaner. Men hvis der derimod bag ved dette ligger, at den højtærede Regering skal virke paa samme Maade som tidligere — og jeg ser ikke egentlig nogen Grund til at vente nogen Forbedring, vi have da ikke hidtil mærket nogen — saa vil jeg indrømme ærede Medlemmer, at saa er det ganske umuligt at faa de nødvendige Penge hertil af Statskassen, thi saa vil jo Regeringen bruge de Penge, den har i Kassen endnu, og hvad den faar i Overskud, til militære Foranstaltninger og til andre Foranstaltninger i politiske Øjemed, og saa bliver der altsaa ingen Penge til et saa produktivt Formaal som Jærnbaner. Der er derfor et Spørgsmaal, som jeg vil rette til den højtærede Ordfører for Forslagsstillerne for at berolige min politiske Samvittighed og for at faa at vide, hvad der egentlig ligger bagved dette Lovforslag, hvis da den højtærede Ordfører paa dette Tidspunkt vil røbe det. Dette Spørgsmaal er: Hvorledes stiller den ærede Ordfører sig til Statslaan? Jeg synes, at det er ganske absolut nødvendigt for dette Ting, at det faar at vide, at man ikke leger Skjul med det ved dette Lovforslag, og at det faar at vide, hvad Meningen er med det. Derfor synes jeg, at den højtærede Ordfører skylder dette Ting og dets Medlemmer en Forklaring over, hvorledes hans politiske Stilling er over for Statslaan. Thi hvis han vil sige, at han deler ærede Højremedlemmers Mening — og det er jo meget rimeligt, han plejer jo at være enig

med dem i politiske Valgspørgsmaal, hvorfor skulde han saa ikke være det i et finansielt Spørgsmaal som dette? — hvis han altsaa deler denne Mening, saa vide vi bestemt, at dette Forslag er et Forslag, som skal udvikles til at være et Statslaansforslag til Jærnbaner, men saa er det godt, at vi vide det, og saa stemmer jeg imod det paa ethvert Trin af dets Behandling. Hvis derimod den ærede Ordfører vil erklære, at noget saadant ligger ganske uden for hans Hensigt, at han er en Fiende af Statslaanet, og at det er noget, som han slet ikke kan tænke sig under den nuværende Regering, i det Djeblit bliver min Stilling ogsaa anderledes over for Spørgsmaalet, saa vil jeg se med Ro og dog med nogen Glæde paa § 3, som omhandler, at Statskassen skal afholde Halvdelen af Udgifterne til Jærnbaneanlægene. Det er et ganske bestemt Spørgsmaal, som jeg retter til den ærede Ordfører. Jeg kan ikke ret vel tænke mig, at han vil nægte at besvare det, thi det er det afgørende politiske Spørgsmaal i denne Sag. Hvis han ikke bevarer det, saa vil jeg opfatte hans Tavshed som en indirekte Tilstaaelse af, at han har ondt i Sinde i Marts Maaned.

Jeg skal kun lige berøre Spørgsmaalet om Udvalgs Medsættelse, som er kommet frem. Da andre ærede Medlemmer have berørt det, haaber jeg, at den højtærede Formand vil tillade mig ogsaa at gøre det, skønt det egentlig ikke ligger for under den nuværende Behandling af Sagen. Jeg stiller mig saaledes over for denne Sag, at jeg ikke ret vel forstaar, hvorledes den overhovedet skal kunne komme videre uden Udvalgsdrøftelse. Det kan naturligvis ske, uden at man formelig nedlægger et Udvalg, saaledes at enten de ærede Forslagsstillere eller de Udvalg, der allerede sidde, behandle Sagen. Det kan jeg godt tænke mig, og hvis man mener, at det er en nemmere og behageligere Maade, saa har jeg ikke det mindste imod det. Men hvis man for Alvor mener, at Sagen skal føres igennem paa en Studs, at den skal jages igennem Tinget ganske løst forberedt, som den er, hvor man ikke ved noget om Retningen, Systemet, eller noget om Pengenes Tilvejebringelse, men ganske som Forslaget foreligger, saa vil jeg sige, at saa vil jeg stemme for Udvalgs Medsættelse for dog at gøre det muligt, at man kan